



**До 75-річчя з дня народження професора кафедри міського
будівництва КНУБА Рейцена Євгена Олександровича**

Народився Євген Олександрович 6 листопада 1935 року у м. Києві у сім'ї військовослужбовця.

У 1953 році зі срібною медаллю закінчив Київську середню школу №9 і вступив на 1-й курс факультету міського будівництва і господарства Київського інженерно-будівельного інституту, який закінчив у 1958 році і був залишений при кафедрі міського будівництва.

Тут він пройшов шлях від асистента до професора кафедри, викладаючи курси «Міський транспорт і організація руху», «Міські вулиці і дороги», «Планування і благоустрій міст» та інші.

У 1963 році вступив до цільової аспірантури, яку закінчив у 1966 році. Саме в цей час він заснував новий курс «Містобудівне програмування», який читав до 1979 року на факультетах міського будівництва і архітектурному. У цьому курсі розглядалося застосування методів дослідження операцій при вирішенні транспортних задач в містобудуванні. Саме у цьому напрямку під його керівництвом студентка Л. Голомовзюк виконала диплом з науково-дослідним ухилом, за який вперше в КІБІ у 1979 році була удостоєна золотої медалі і премії Мінвузу СРСР.

У 1972 році Рейцен Є.О. захищає кандидатську дисертацію «Изыскание рациональных методов повышения безопасности движения при

искусственном освещении улиц», виконану на стику трьох наукових напрямків: містобудування, безпеки руху і світлотехніки. Завдячуючи такому підходу він стає визнаним фахівцем у кожному з цих напрямків і бере участь (до 1990 року) в усіх Всесоюзних конференціях із зовнішнього освітлення і безпеки дорожнього руху, а у 1981 році і у Міжнародній конференції з безпеки руху у Варні (Болгарія).

У 1975–80 рр. він керує розділом наукової теми, яка виконувалась за планом міжнародного співробітництва між СРСР і НДР.

З вересня 1981 по вересень 1983 рр. навчався у докторантурі КІБІ, де досліджував взаємозв'язки між планувальною структурою міст і АСУДР. Перед цим (1975–77рр.) керував аналогічною темою за замовленням Всесоюзного науково-дослідного інституту безпеки руху МВС СРСР. У 1985–87 рр. був науковим керівником теми Державного комітету науки і техніки Ради Міністрів СРСР, що виконувалась за важливою тематикою – «Розробка еталону проектної документації з дорожнього руху з урахуванням АСУДР», в якій брали участь представники Челябінського політехнічного інституту, Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту і ВНДІ БДР МВС СРСР. Після виконання цієї теми під керівництвом Рейцена Є.О. вперше в СРСР виходять «Тимчасові нормативи з розробки КСОДР у містах України», які зараз перероблені в ДБН України і включені до плану видань Мінрегіонбуду на 2011 рік.

У 1986–87 рр. під його керівництвом на замовлення Управління ДАІ МВС України виконано тему «Керівництво з довгострокового планування впровадження АСУДР у містах України».

З 1986 по 1992 рр. він очолює науково-дослідницьку групу при КІБІ з розробки технічних завдань на проектування АСУДР для 20-ти міст України. У 1984–87 рр. при КІБІ він організовує проведення курсів з підвищення кваліфікації серед працівників ДАІ України (керівників відділів дорнагляду) і у 1985 році від міністра МВС України отримує грамоту за цю роботу.

У 1991–92 рр. за його участю розроблені проекти КСОДР для Горлівки і Краматорська, а також Черкас і Маріуполя.

У 1986 році його призначають керівником групи для дослідження інтенсивності руху при розробці ТЕО АСУДР у містах: Харкові, Мінську, Ризі, Новосибірську, Фрунзе, Алма-Аті та інших.

У 90-х роках викладає курси: «Вступ до спеціальності», «Основи наукових досліджень», «Вступ до системного аналізу» і починає керувати першими магістерськими роботами по кафедрі міського будівництва.

До 1991 року під його керівництвом було виконано понад 20 наукових студентських робіт, за які отримано 2 золоті медалі Мінвузу СРСР, золота медаль і дві грамоти Президії АН УРСР, чотири дипломи першого ступеня Мінвузу України і багато дипломів другого і третього ступенів.

Під його керівництвом захистились сім кандидатів наук і підготовлено 17 магістрів. Опублікував особисто і у співавторстві 290 наукових і навчально-методичних робіт, у т.ч. три ДБН України.

З 1975 по 1981 рр. він працював заступником декана факультету міського будівництва. З 1969 по 1974 рр. – вчений секретар, а з 1974 по 1986 – заступник голови секції СА УРСР «Міський транспорт і організація руху». З 1969 по 1971 під його керівництвом виконані проекти з планування і благоустрою семи сіл і селищ України. З 1995 р. входить до складу міської комісії з безпеки дорожнього руху. Член редколегій науково-технічного збірника «Містобудування та територіальне планування» і журналу «Світлолюкс». В 1989–91 рр. був представником України в МКО (Міжнародна комісія з зовнішнього освітлення), секція «Сигналізація і безпека руху».

У 2009 році у номінації «Вчений року» за вагомий вклад у розвиток транспортних систем міст нагороджений Міжнародною медаллю ім. О.О. Полякова. У 2005 р. нагороджений знаком «Відмінник освіти України». У травні 2010 року обраний членом-кореспондентом Інженерної академії України.

Має два хобі. Він – віце-президент поетичного клубу КНУБА «Стих и Я», опублікував понад 150 віршів і пісень як українською, так і російською мовами. Деякі з них покладено на музику.

Друге хобі – шахова композиція. Він – гросмейстер і заслужений майстер спорту України з шахової композиції, двічі віце-чемпіон світу у командних змаганнях, суддя міжнародної категорії. З 1996 по 2010 рр. був президентом Української комісії з шахової композиції і представником України у постійній комісії ФІДЕ.

Шановний Євгене Олександровичу!

Вітаємо Вас із 75-річним ювілеєм. Бажаємо здоров'я, щастя, наснаги у творчій роботі на благо нашої України!

Редколегія збірника, колективи кафедр міського будівництва і міського господарства КНУБА